

Bemærkninger til lovforslaget

1. Indledning

Ved lov nr. 422 af 10. juni 2003 om arbejdsskadesikring er der gennemført en arbejdsskadereform (lovforslag L 216, Folketingstidende 2002-2003, forhandlingerne side 8007, 9818 og 10.033, tillæg A side 6576 og 6633, tillæg B side 1401 og tillæg C side 539).

Loven er efterfølgende ændret ved

- 1) § 3 i lov nr. 365 af 19. maj 2004 (lovforslag L 144, Folketingstidende 2003-2004, forhandlingerne side 5724, 8980 og 9916, tillæg A side 5067 og 5277, tillæg B side 1296 og 1371 og tillæg C 542) og ved
- 2) § 11 i lov nr. 1383 af 20. december 2004 (lovforslag L 64, Folketingstidende 2004-2005, forhandlingerne side 878, tillæg A side 1677 og 1830 og tillæg C side 40).

Disse efterfølgende ændringer af loven vedrører de finansielle bestemmelser vedrørende Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og har ikke betydning for tilskadekomnes eller efterlades rettigheder efter loven.

Hovedelementerne i arbejdsskadereformen er en forenkling og justering af skadebegreberne i loven. De tidligere 4 skadebegreber er forenklet til 2 skadebegreber, nemlig ulykker og erhvervssygdomme. De 2 nye skadebegreber er udvidet i forhold til de tilsvarende tidligere skadebegreber. Samtidig er de 2 tidligere skadebegreber pludselige løfteskader og kortvarige skadelige påvirkninger indarbejdet i det nye ulykkesbegreb.

Arbejdsskadereformen trådte i kraft den 1. januar 2004. Det nye udvidede erhvervssygdomsbegreb krævede et omfattede arbejde i Arbejdsskadestyrelsen og i Erhvervssygdomsudvalget. Det var derfor forudsat ved den politiske aftale, at det nye erhvervssygdomsbegreb først trådte i kraft den 1. januar 2005, mens alle reformens øvrige elementer trådte i kraft den 1. januar 2004, også på erhvervssygdomsområdet.

Arbejdsskadestyrelsen har i overensstemmelse med den politiske aftale lagt dette til grund ved administrationen af arbejdsskadesikringsloven.

Ankestyrelsen har imidlertid i en principiel afgørelse, der er offentliggjort som SM U 16-04, truffet den afgørelse, at arbejdsskadereformen på erhvervssygdomsområdet først er trådt i kraft den 1. januar 2005. Det betyder, at sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004 er omfattet af tidligere lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

Lov nr. 422 af 10. juni 2003 om arbejdsskadesikring udmøntede den politiske aftale om en arbejdsskadereform af 14. marts 2003. Aftaleteksten er klar med hensyn til arbejdsskadereformens ikrafttræden. Ankestyrelsens afgørelse er baseret på en fortolkning af lovens ikrafttrædelsesbestemmelse.

2. Konsekvenserne af Ankestyrelsens fortolkning

Ankestyrelsens fortolkning har kun betydning for sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004.

Ankestyrelsens afgørelse indebærer, at reformens forbedringer for de tilskadekomne ikke finder anvendelse i sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004. Omvendt vil de pågældende have ret til erstatning m.v. efter tidligere lov, herunder retten til afløsningsbeløbet m.v. Ankestyrelsens afgørelse medfører således merudgifter til afløsningsbeløb for erhvervssygdomme anmeldt i 2004.

Ved arbejdsskadereformen blev det skønnet, at afskaffelsen af afløsningsbeløbet og de deraf følgende mindre kapitaliseringsfaktorer for erstatning for tab af erhvervsevne vedrørende erhvervssygdomme anmeldt i 2004 ville medføre en mindreudgift på ca. 60,3 mio. kr. (2004 PL). Denne mindreudgift forsvinder, når tilskadekomne, som har anmeldt en erhvervssygdom i 2004, alligevel skal have afløsningsbeløbet udbetalt. Merudgiften vil blive påført arbejdsgiverne i form af forhøjede bidragsbetalinger til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Af de samlede merudgifter på 60,3 mio. kr. vedrører 24,1 mio. kr. de offentlige arbejdsgivere, mens 36,2 mio. kr. vedrører det private erhvervsliv. De offentlige merudgifter er fordelt med 4,8 mio. kr. til staten og 19,3 mio. kr. til kommuner og amter.